

Global Research: Americký generál M. Milley: USA nie sú pripravené na vojnu proti Rusku aj Číne súčasne

- CZ24 News | 2. dubna 2023

USA: Riešením je zástupná vojna s jednou supervelmocou

Zdá sa, že najrealistickejšie krídlo amerických ozbrojených síl začína nedôverovať vlastnej bojovej schopnosti tvárou v tvár bojovým plánom ich vlády. V nedávnom prejave najvyšší americký generál varoval, že pre Washington bude „veľmi ťažké“ čeliť Rusku a Číne súčasne.

Dôstojník sa domnieva, že na zvládnutie tohto scenára by boli potrebné veľké zmeny v americkej vojenskej doktríne. Uvidí sa, či provojnoví politici majú o takýto druh realistickej analýzy naozaj záujem.

29. marca **generál Mark Milley**, náčelník Zboru náčelníkov štábov americkej armády, uviedol, že napriek vysokej bojaschopnosti americkej armády by krajina mala vážne problémy, ak by skutočne musela riešiť vážny konflikt proti Peking a Moskva. Jeho slová odznali na vypočutí parlamentného výboru pre ozbrojené sily.

Náša armáda, pokiaľ ide o schopnosti, môže bojovať na mnohých miestach s rôznymi druhmi nepredvídaných udalostí, ale ak hovoríte o vážnom konflikte s vojnou veľkej veľmoci, realisticky je spojenie Číny a Ruska veľmi náročné, veľmi ťažká vec

povedal.

Milley vysvetlil, že v samotnej vojenskej doktríne USA bude potrebné urobiť zmeny. Washington podľa neho dlho udržiaval vojnový plán zameraný na možnosť dvoch súbežných veľkých konfliktov, čo sa však zmenilo za vlády bývalého ministra obrany Jima Mattisa .

V súčasnosti má Pentagon dostatok zdrojov a jednotiek na to, aby mohol intenzívne konať v rámci scenára jedinej vojny, pričom na iných frontoch udržiava sily len podporným spôsobom. Preto by v prípadnej situácii konfrontácie proti Rusku a Číne súčasne boli potrebné zmeny v usmerneniach Národnej obrannej stratégie.

Milley tiež poznamenal, že on osobne má pochybnosti o stabilite rusko-čínskeho partnerstva a povedal, že by to nenazval „alianciou“ v „skutočnom význame tohto slova“. Zdôrazňuje však, že z praktického a priameho hľadiska sa obe krajiny nepopierateľne zbližujú, čo nemožno ignorovať zo strategického a vojenského hľadiska. Milley tiež pripomína, že Irán ide rovnakým smerom, a preto sa situácia môže ešte viac sťažiť – a kríza bude trvať mnoho rokov.

„Mám obavy... o... akúkoľvek súdržnosť a súdržnosť medzi Ruskom a Čínou... nenazval by som to skutočným úplným spojenectvom v skutočnom význame tohto slova, ale vidíme, ako sa približujú k sebe a to je problematické (...) A ak potom ako tretí pridáte Irán. Takže si myslím, že tieto tri krajiny spolu budú problematické ešte mnoho rokov, najmä Rusko a Čína kvôli ich schopnostiam,“ dodal.

V skutočnosti sa zdá, že americký úradník je zastaraný, pokiaľ ide o rusko-čínske vzťahy. Je faktom, že v minulosti mali Moskva a Peking veľa problémov na diplomatickej a politickej úrovni, počas studenej vojny dokonca dochádzalo k ozbrojeným konfrontáciám kvôli územným otázkam.

Rozhodne to však už nie je súčasťou bilaterálnych vzťahov. Obom krajinám sa podarilo prekonať nezhody a otvoriť politiku zblíženia zameranú na širokú spoluprácu, dosiahnuť nielen najlepší stav bilaterálnych vzťahov všetkých čias, ale aj skutočne vytvoriť spoločnú medzinárodnú agendu – a preto sa Milley mylí, keď si myslí, že Moskva a Peking nemožno nazvať spojencami v „skutočnom“ význame tohto slova.

Veľkým dôvodom, prečo sa Rusko a Čína rozhodli dosiahnuť tento vysoký stupeň integrácie, bolo určite spoločné chápanie, že obe krajiny nemajú správne miesto v unipolárnom usporiadaní kontrolovanom USA.

Moskva aj Peking sa pokúšali spolupracovať so Západom počas 90. a 20. storočia, ale videli, že skutočným záujmom USA a NATO je podporovať zmenu režimu a územnú dezintegráciu v týchto krajinách, „neutralizovať“ ich a zabrániť im v spore. svetový poriadok. Toto spoločné chápanie zdieľajú aj iné štáty s menšou vojenskou a ekonomickou silou, čo ich vedie k neobmedzenému prístupu k Rusku a Číne – ako je to presne v prípade Iránu.

Milley však zdôrazňuje, že napriek vojenským ťažkostiam v scenári priamej konfrontácie sa spolieha na americkú jadrovú energiu, aby zneškodnila veľkú časť amerických protivníkov – najmä Čínu, ktorá má napriek mimoriadnemu nedávnomu vojenskému rozvoju stále menšiu jadrovú odstrašujúcu silu v porovnaní s USA a Ruskom:

Z nukleárneho odstrašujúceho postoja – sme veľmi v bezpečí, pretože máme výnimočný jadrový systém (...) Môžeme to zaručiť bez otázok

uviedol.

Zdôrazňuje však, že je znepokojený jadrovými dopadmi rusko-čínskej spolupráce. Milley verí, že s ruskou pomocou by sa Čína mohla v najbližších rokoch stať jadrovou veľmocou podobnou USA. A neverí, že bude možné zastaviť tento proces:

„Pravdepodobne nebudeme schopní urobiť nič, aby sme zastavili, spomalili, narušili, zakázali alebo zničili čínsky program jadrového rozvoja, ktorý naplánovali,“ povedal poslancom.

Toto realistické hodnotenie svetového scenára by malo byť dostatočným dôvodom na to, aby americkí politici zmenili svoje postoje a prijali mierovú zahraničnú politiku.

Ale **vláda USA dala niekoľkokrát jasne najavo, že sa nestará o následky rozsiahleho konfliktu.** Na vyriešenie slepej uličky dvoch simultánnych vojen je stávkou **čeliť Rusku prostredníctvom zástupných vojen**, zatiaľ čo pravidelné sily sa pripravujú na otvorený konflikt s Čínou, v ktorom veria, že majú väčšiu šancu na víťazstvo. Táto vojna je pripravená na blízku budúcnosť a bráni Pekingu získať s ruskou pomocou vojenskú moc ekvivalentnú tej, ktorú má Washington.

Takže debata medzi realistami a vojnovými štváčmi sa tak skoro neskončí. A najpravdepodobnejším scenárom je, že americká armáda, napriek tomu, že neverí v možnosť

víťazstva, sa podriadi provojnovým usmerneniam svojich vodcov a bude naďalej viesť svet na pokraj jadrovej katastrofy.

AUTOR: Lucas Leiroz de Almeida

[ZDROJ](#)

Překlad: S.S.